

Sygn. akt IX W 3178/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: stażysta Katarzyna Michałowska

w obecności oskarżyciela publ. D. S.

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015 r. sprawy

A. W.

s. C. i H. z domu S., ur. (...) w O.

obwinionego o to, że: w dniu 12.08.2015r. w K. Straży Miejskiej w O., będąc właścicielem pojazdu marki V. o nr rej. (...), wbrew obowiązkowi nie udzielił strażnikowi miejskiemu, upoważnionemu z mocy ustawy, wiadomości co do tożsamości użytkownika ww. pojazdu, który przekroczył dozwoloną prędkość jazdy o 28 km/h w dniu 18.06.2015r. o godzinie 10.45 w O. przy ul. (...)

- tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 Kodeksu Wykroczeń

ORZEKA:

I. **obwinionego A. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 96 § 3 kw skazuje go na **karę 200 (dwieście) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

Sygn. akt IX W 3178/15

UZASADNIENIE

A. W. obwiniony został o to, że: w dniu 12 sierpnia 2015 r., w K. Straży Miejskiej w O., będąc właścicielem pojazdu marki V. o nr rej (...), wbrew obowiązkowi nie udzielił strażnikowi miejskiemu, upoważnionemu z mocy ustawy wiadomości co do tożsamości użytkownika w/w pojazdu, który przekroczył dozwoloną prędkość jazdy o 28km/h w dniu 18 06 2015r o godzinie 10.45 w O. przy ul (...) tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw

W dniu 18 czerwca 2015r ujawnione zostało przez Straż Miejską w O. popełnienie wykroczenia polegającego na przekroczeniu o 28 km/h dozwolonej prędkości jazdy przez kierującego pojazdem marki V. o nr rej (...) o godzinie 10.45 w O. przy ul (...). Wykroczenie to zarejestrowane zostało przez urządzenie pomiarowe do rejestracji prędkości pojazdów.

Z informacji Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców wynika, iż właścicielem pojazdu marki V. o nr rej (...) jest obwiniony A. W. .

Strażnik miejski A. G. (1), prowadząca postępowanie wyjaśniające w powyższej sprawie, po wezwaniu obwinionego do siedziby SM w O. w dniu 12 sierpnia 2015r, przedstawiła mu zdjęcie wykonane przez urządzenie pomiarowe do rejestracji prędkości pojazdów z dnia 18 06 2015r, wezwała go do wskazania komu powierzył pojazd do kierowania

lub używania w w/w dniu. Została poinformowana przez obwinionego, iż nie rozpoznał nikogo na zdjęciu, nie wie kto kierował pojazdem, nie posiada już zapisu z wideorejestratora zamontowanego w pojeździe. Obwiniony oświadczył, iż jest to jego samochód prywatny i nie ma obowiązku ewidencjonowania kto z niego korzysta. Nie wskazał żadnego kręgu potencjalnych kierowców podając jednocześnie, iż to nie on był kierowcą pojazdu w tym dniu.

(d. notatka k 3-4, wydruk k 5, zapytanie do K. k 6, informacja z (...) k 7-8, pismo obwinionego k 11-15, zeznania A. G. (1) k 21-21v, K. S. (1) k 21)

Obwiniony nadesłał w toku postępowania pismo z wnioskiem o umorzenie postępowania. Zarzucił Straży Miejskiej, iż nie posiada uprawnień do karania właściciela pojazdu z art. 96 § 3 kw jeśli korzysta ze swoich praw kodeksowych. Powołał się na uchwałę SN z dnia 30 09 2014r w sprawie (...). Wskazał, że SM ma obowiązek najpierw ustalić sprawcę wykroczenia tak by uległ wątpliwości, a następnie dopiero ma prawo wręczyć mu mandat do rąk własnych z pouczeniem. Jeśli jest on osoba podejrzana to korzysta z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień odnośnie pytania o kierującego pojazdem. Jeśli natomiast jest świadkiem, to uchyla się zgodnie z art. 183 § 1 kpk od udzielenia odpowiedzi na pytanie o użytkownika pojazdu w chwili czynu z obawy przed odpowiedzialnością za przestępstwo fałszywego oskarżenia, gdyż nie wiedząc kto faktycznie kierował mógłby wskazać osobę przypadkową i oskarżyć osobę niewinną.

Sąd nie podzielił argumentacji obwinionego jako nie znajdującej uzasadnienia w obowiązujących przepisach.

Twierdzenia obwinionego pozostają w sprzeczności z dowodami zgromadzonymi w niniejszym postępowaniu. Ze zgromadzonej dokumentacji i zeznań A. G. wynika, iż obwiniony został w dniu 12 sierpnia 2015r wezwany do wskazania osoby, której powierzył do używania samochód marki V. o nr rej (...). Bezsprzeczne jest, iż obwiniony nie wskazał komu w oznaczonym czasie powierzył w/w pojazd do kierowania lub używania. Jednocześnie obwiniony oświadczył, iż nie on był jego kierowcą w oznaczonym czasie. Wobec takiego twierdzenia obwinionego uzasadnionym, celowym i koniecznym było wezwanie go do wskazania komu pojazd powierzył do używania lub kierowania. Straż Miejska prowadziła czynności celem ustalenia sprawcy wykroczenia polegającego na przekroczeniu dozwolonej prędkości w dniu 18 06 2015 na ul (...) w O.. Nie udzielenie przez obwinionego informacji, iż kto był użytkownikiem pojazdu w danym dniu uniemożliwiło ustalenie sprawy wykroczenia.

Sąd uznał zeznania świadka A. G. za logiczne, rzeczowe i spójne. Dał im wiarę nie znajdując podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności.

Za niewiele wnoszące do sprawy Sąd uznał zeznania K. S., którego czynności w sprawie ograniczyły się do wysłania wezwania do obwinionego.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 96 § 3 kw jest niewskazanie na żądanie uprawnionego organu wbrew obowiązkowi, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

Niewskazanie polega na odmowie udzielenia informacji odnośnie osoby, której pojazd został przekazany. Za niewskazanie uznać należy zarówno odpowiedź negatywną jak i zupełne zaniechanie odpowiedzi.

Żądanie wskazania pochodzić winno od uprawnionego organu. Zgodnie z art. 17 § 3 kpw i art. 129 ustawy Prawo o ruchu drogowym straże miejskie (gminne) posiadają uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach dot. art. 96 § 3 kw, mogą zatem żądać od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego straży miejskiej przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenie z art. 96 § 3 kw. Nadane strażnikom w art. 129b ust. 3 pkt. 7 ustawy prawo o ruchu drogowym upoważnienia do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie należy postrzegać jako uprawnienie do podejmowania szczególnego rodzaju czynności wyjaśniającej, ukierunkowanej na wykrycie sprawcy wykroczenia drogowego, najczęściej ujawnionego i zarejestrowanego za pomocą odpowiedniego urządzenia technicznego. W przypadku niewskazania przez adresata żądania osoby, której powierzył pojazd, dochodzi do zaistnienia wykroczenia z

art. 96 § 3 kw, które straż miejska (gminna) ujawnia właśnie w ramach prowadzonej czynności wyjaśniającej należącej do zakresu jej działania. W konsekwencji dochodzi co spełnienia określonego w art. 17 § 3 kpw warunku nabycia przez straż uprawnia oskarżyciela publicznego w sprawach o wyniesione wykroczenie.

W obowiązującym stanie prawnym obowiązek wskazania, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania, wynika z art. 78 ust. 4 p.r.d. Wyłączenie odpowiedzialności za wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. jest możliwe w sytuacji, gdy udzielenie odpowiedzi, komu został powierzony pojazd mogłoby narazić osobę najbliższą właścicielowi lub posiadaczowi pojazdu na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Natomiast możliwość narażenia na odpowiedzialność za wykroczenie nie wyłącza obowiązku właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania osoby najbliższej na żądanie właściwego organu, jeżeli dopuściła się ona wykroczenia, kierując powierzonym jej pojazdem lub go używając. Wskazanie na żądanie uprawnionego organu, komu właściciel lub posiadacz pojazdu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, nie przesądza jeszcze o ewentualnej odpowiedzialności wskazanej osoby za wykroczenie. Odmowa może jednak skutkować odpowiedzialnością właściciela lub posiadacza pojazdu za wykroczenie określone w art. 96 § 3 k.w. (por. post. SN z dnia 02.04.2014 r. sygn. akt (...) (...) uchwała siedmiu sędziów SN - zasada prawna w sprawie(...) z 30.09.2014 r., Wyrok Trybunału Konstytucyjnego, z dnia 12 marca 2014 r. P 27/13).

Mając powyższe na uwadze wina obwinionego nie budzi wątpliwości a polega na tym, że w dniu 12 sierpnia 2015 r., w K. Straży Miejskiej w O. , będąc właścicielem pojazdu marki V. o nr rej (...), wbrew obowiązkowi nie udzielił strażnikowi miejskiemu, upoważnionemu z mocy ustawy wiadomości co do tożsamości użytkownika w/w pojazdu , który przekroczył dozwoloną prędkość jazdy o 28km/h w dniu 18 06 2015r o godzinie 10.45 w O. przy ul (...).

Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art 96§3kw.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralności obwinionego- K 6.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 200 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Na podstawie art. 624§1kpk w zw z art. 119kpw obwiniony został zwolniony od kosztów postępowania i opłaty.